

Trije sodi vina se razbili. Dne 13. julija zjutraj je pripeljal iz Pilštajna proti Mestinju avto podvornika F. Švaba iz Ljubljane 25 hl vina. Avto se je prevrnil tik pred Mestinjem in so se razbili tri sodi.

Vlomljeno je bilo v noči 13. julija v Zavodni pri Celju v trgovino gospe E. Confidenti in odnešene nekaj gotovine.

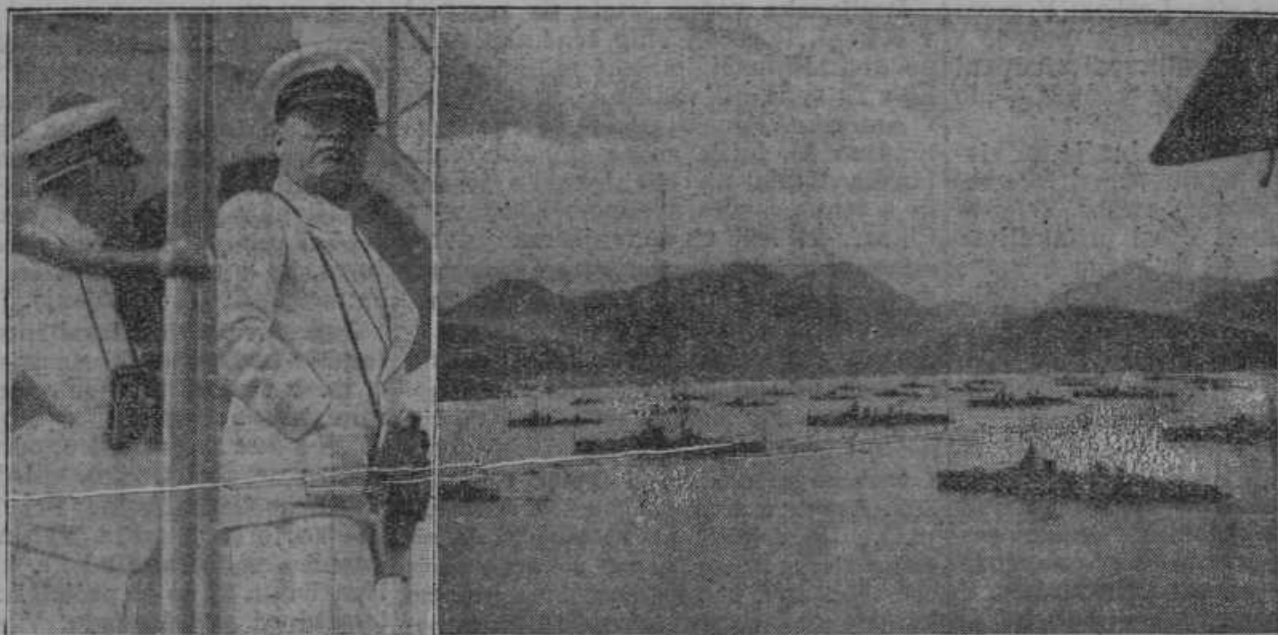
Mila sodba. Celjsko sodišče je obravnavalo dne 12. julija slučaj uboja v Senovem pri Rajhenburgu. Obtožen je bil Franc Novak, bivši orožniški kaplar, ker je v noči od 10. na 11. maja t. l. v Senovem usmrtil s strelom iz vojaškega samokresa v trebuh rudniškega paznika Sadar Leopolda. Obtožnica naveda, da sta proti večeru dne 10. maja t. l. vstopila Sadar Leopold in njegova 18-letna služkinja Dolenc Marija v Klajnskovovo gostilno na Senovem, kamor je prišel v mraku tudi orožnik Novak Fr. po cigarete. Sadar je povabil orožnika k svoji mizi na kozarec vina. V gostilni so pili še čez polnoč, nekaj po enih po

so odšli Sadar, Novak in Dolenc skupno v smeri proti svojemu domu. Med potoma je Sadar izostal, Novak je pa šel nekoliko naprej z Dolenc Marijo. Ko so šli nekaj časa zopet skupaj, je Sadar postal na mah ljubosumen, stresel Dolenc Marijo nekoliko za ramo in jo pozval, naj gre domov. Sadar je nato zahteval od dekleta svojo aktovko, katero je nosila v svoji košari. Dolenc se je nekoliko branila, končno se je pa le udala in Sadar je začel po aktovki nekaj brskati. Novak, ki je stal nekaj korakov proč, je potegnil svoj službeni revolver in ustrelil Sadarja v trebuh. Sadar je bil pri zdravniku g. dr. Benedičiču v Senovem, nato je bil pa poslan v bolnišnico v Brežice, kjer je za posledicami strela umrl. Obdolženec Novak se je izgovarjal s silobranom, ker je potegnil Sadar iz ljubosumnosti iz aktovke lovski nož in ga nameril proti njemu. Novak je bil obsojen radi prekoračenja upravičenega silobrana na 4 mesece navadnega zapor, v katerega se

mu všteje preiskovalni zapor. Istočasno je bil ubit v Hudijami pri Laškem Sadarjev brat Mirko (7. maja), ki je umrl med prevozom v bolnico v Celje.

V pijanosti okraden. Inozemski monter, ki je začasno uslužben pri večji ljubljanski tvrdki, si je toliko privoščil dobrega vinca, da je zaspal na ulici. Spečemu sta izmaknila dva nepridiprava listnico s 3000 Din in se odpravila popivat. Ko se je monter prebudil iz vinske omotice, je prijavil tatvino policiji, ki je kmalu izsledila uzmoviča v osebi 27letnega Karla Perneka, doma iz Ptuja, in 37letnega Ivana Mlakarja s Tolminskega. Oba tatova sta že predkaznovana. Od ukradene gotovine 3000 Din so našli pri lopovih po aretaciji samo par stotakov.

Zidar se ubil. Dne 14. julija je delal 31letni zidar Ivan Baumkirchner iz Lož pri Marijagradcu na neki hiši na Strmcu pri Sv. Krištofu nad Laškim. Ogrodje se je podrlo, zidar je padel tako nesrečno, da je vsled zloma hrbe-

Manevri italijanske vojne mornarice v Sredozemskem morju. Levo: Mussolini na krovu križarke »Pola«. — Desno: Mornarica zasidrana v zalivu Gaeta.

Turki niso več najmočnejši kadilci.

Na vprašanje po deželi, kjer se največ popuši, bi bili nekoč brez vsega prejeli odgovor: Na Turškem. Vzglede pušča nam je bil trebušasti Turčin, podložnik sultanov, ki spušča iz svojega čibuka tobakne dime proti nebu. Saj je ta slika krasila vse cigaretna škatlice. Danes so se časi spremenili in tudi Turčija je zgubila prednost, kar se tiče pušenja. Iz statistike, katero je objavil angleški gospodarski list, je razvidno, da je danes Holandska ona pokrajina, kjer — najbolj pušijo. Vsak holandski državljan porabi na teden povprečno 60 gramov duhana.

Pavel Keller:

28. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Sicer je bila to kriva prisega, toda to nama ni bilo prav nič mar. Meni se Colnar mora umakniti, mi pripomoči do velikega bogastva, Jerasu pa sem obljubil zlate čase. Kaj mi je bilo za Colnarja? Čim v večjo nesrečo pride, tem ljubše mi je. Napila sva se še poguma, nato pa sva se splazila nazaj do Colnarjeve hiše. Colnar je še vedno sedel na stopnici. Med tem je bil docela izpraznil steklenico in je bil brezzavestno pijan. Izvršila sva svoj načrt. Jeras je brezzavestnemu potegnil čevlje z nog in si jih sam obul, nato je vzel Colnarju klobuk in svilen zavratno ruto in odšel na vrt. Jaz sem slonel v senci in gledal. Še nikoli v življenju me ni tako zeblo do mozga, kakor tisto noč. Strašansko sem se bal, da bi kdo ne prišel in naju videl. Toda vse je bilo mirno

kakor na pokopališču. Jeras se je vrnil. Mrtvemu dekletu je bil sezul plesne čevlje in napravil z njimi sledove po razmočenih tleh prav do studenca. Meni je postalo slabo. Slednjič se je Jeras zopet vrnil. Mrliča je bil zopet obul in sedaj nataknil še pijanemu Colnarju čevlje na noge. Klobuk je bil vrgel proč na vrtu, ruto raztrgal in jo pustil pri studencu. Stvar sva torej dovršila; zeblo me je, čeprav mi je tekel pot po čelu, bilo mi je strahovito slabo in tresel sem se po celem telesu. In vendar nisem ničesar preprečil, ker sem hotel imeti Ano in studenec. Nato sva šla domov in sva pila. Zgodaj zjutraj se je pričelo pohujšanje pri Colnarjevih, nato so odpeljali Colnarja v zapor. Posrečilo se nama je. In prisegla sva pred sodnijo, Colnarja so obsodili na 12 let. Za mene pa niso prišli dobri časi. Posrečilo se je in vendar se ni posrečilo nič.

In tako je bilo vse zastoj. O, prekleta hudobija!

Jeras je utelešen hudič. Moje življenje je izpremenil v pekel, izžemal me je tako nesramno, da sem sedaj sam pred polomom. Kaj mi

lice in drugih notrajnih poškodb preminul po prepeljavi v celjsko bolnišnico.

V vlaku prijet vlomilec. Močan Bosanec Ale Bekanovič iz Cazima se je klatil zadnje dni po Rudniku na Kranjskem. Dne 11. julija je obiskal v noči skozi okno jedilno shrambo železniškega kontrolorja Franca Pihlerja. Pokradel in odnesel je perila in raznega blaga za 1300 Din in izginil proti Škofljici. Zjutraj so zapazili tatvino in gospa Pihlerjeva je odbrzela na kolodvor in se odpeljala na Škofljico, da pokliče na pomoč tamošnje orožnike. Na Lavrici je stopil v isti voz Bosanec, oblečen v gosposke hlače, držeč v roki damski dežnik in drugo robo. Gospa je takoj uganila, s kom ima opravka in se obrnila do v vlaku službujočega orožnika, ki je prijel tatu. Pihlerjevi so dobili vse blago vrnjeno, Bosanca so oddali v ljubljanske zapore.

Prostovoljna smrt vsled zastrupljenja s plinom. V Ljubljani si je končal življenje 58letni strežaj na igrišču na Kolesarjevem vrtu, Franc Lorhek. V svojo sobico v baraki si je prinesel posodo s tlečim ogljem in je udihaval strupeni plin tako dolgo, da ga je omamilo — do smrti!

Velik vlom. V noči 13. junija so vlomili neznanci v blagajno kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu. Železno blagajno so izrezali in si prilastili 22 tisoč Din. Prebrskali so razne miznice in ukradli štiri kolajne, katere je dobila šola ob priliki raznih razstav.

Velika opekarna pogorela. Dne 15. t. m. je pogorela v Dvorski vasi pri Begunjah velika in komaj pred dvema letoma zgrajena opekarna. Škoda je milijonska, a je krita z zavarovalnico.

Avto in kolesar. V Bohinjski Beli pred železniškim mostom v bližini postaje napravi cesta zelo oster ovinek in poleg tega je še tamkaj strm klanec. V smeri iz Bohinja je vozila dne 12. julija avto soproga ljubljanskega veletrgovca Majerja. Kolesar Jože Gošar iz Gorja pri Bledu je zadel z večjo brzino v avto

od strani. Udarci je bil tako silovit, da ga je vrglo s kolesa čez avto in na tla, kjer je obležal nezavesten. Dobil je hude poškodbe na glavi in si zlomil obe roki in nogi.

Strelna ubila kmeta na polju. Dne 14. julija je ubila strelna na polju kmeta Ignaca Kaplan iz Velike Jazbine pri Brežani na Dolenjskem. Omenjeni je okopaval med drugimi krompir na njivi, ko je privihrala nevihta. Drugi so zbežali vedrit, Kaplan je še pospravljaj motike in tedaj je udarila vanj strelna in ga ubila.

Požar. Med nevihto je udarila strelna v oreh posestnika Semenča v Jesenicah na Dolenjskem. Z oreha je preskočila strelna na svinjski hlev, ki se je vnel. Doma je bil posestnikov sin, ki je izpustil živino. Večjo nesrečo so preprečili gasilci.

Zadušil se je vsled dima. Posestniški sin Franc Godeš v Planini pri Rakeku je v postelji pušil cigareto in zaspal. Od cigarete se je vnela postelja in Franc so našli vsled dima zadušenega.

Italijanska vodna letala na razstavi v Čikagi. Poročali smo že, kako se je podal italijanski letalski minister Balbo s 23 velikimi vodnimi letali na pot v Ameriko. Ponesrečilo je le eno letalo. Dne 16. julija so se spustila italijanska letala na Michigansko jezero, in s tem posetila svetovno razstavo v Čikagi, ki leži ob omenjenem jezeru.

Vzajemnost, društvo duhovnikov lav. Škofije,

ima svoj redni občni zbor dne 21. avgusta t. l. ob 10. uri dopoldne v Mariboru, v bogoslovski avli. Na dnevnem redu je: 1. Otvoritev. 2. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora. 3. Poročilo odbornikov. 4. Poročilo tajnika ZOV. 5. Volitev novega odbora. 6. Slučajnosti. Ako ob določen uri ne bo navzoče zadostno število članov, se vrši pol ure pozneje nov občni zbor, ki bo sklepal brez ozira na število članov. Čl. gg. duhovniki-člani so naprošeni, da se v lastnem interesu mnogoštevilno udeležijo tega občnega zbora.

Italjani so napravili tokrat v drugič polet iz Evrope v Ameriko z večjo skupino letal.

Eden od voditeljev bivše Radičeve stranke ustreljen. Dne 14. julija zjutraj je ustrelil obubožani kmet Tomo Koščec v Dugem selu Josipa Predavca na dvorišču njegove hiše. Kljub takojšnjem prevozu v Zagreb Predavcu ni bilo pomoči. Prijeti Koščec je izjavil, da je zagrešil zločin iz maščevanja, ker mu je bila po Predavčevi krivdi vsiljena v roko beraška palica. Josip Predavec je bil star 49 let. Že kot srednješolec je sodeloval v takratni Radičevi stranki. Pozneje je dovršil na Češkem višjo poljedelsko šolo in je bil nameščen v Zagreb pri Savezu hrvatskih seljaških združenj. Leta 1910 je bil kot radičev izvoljen v sabor. Odrekel se je mandatu in postal revizor v bivšem Hrvatsko-slavonskem gospodarskem društvu. V času svetovne vojne je upravljal srbske kmetijske zadruge. Po prevratu je bil poslanec Radičeve stranke do 6. januarja 1929 in nekaj časa tudi predsednik zagrebškega oblastnega odbora. Bil je finančni voditelj vseh Radičevih denarnih in sploh gospodarskih podjetij. Radi poloma Seljačke banke je bil obsojen na daljši zapor, katerega je odsedel v Lepoglavi. Po prestani kazni se je posvetil nadaljnim študijam v poljedelski stroki in je hotel baš napraviti iz tega predmeta doktorat, ko mu je uničila žalostna smrt še moško-krepko življenje.

Jugoslovanskim izseljencem iz Holandije in Belgije, ki so prispeli dne 7. t. m. v Jugoslavijo, se sporoča, da je ministrstvo prometa z odlokom broj 14328 z dne 10. julija t. l. odobrilo vsem izletnikom četrtinsko vožnjo na progah dravske banovine. Pri nakupu vozne karte se je treba legitimirati z izkaznico, podpisano od kr. konzulata v Haarlemu, ki so jo prejeli izseljenci-izletniki od podpisanega. V slučaju, da kdo nima izkaznice, naj piše na naslov: Drago Oberžan, izseljeniški duhovnik, Zidani most.

preostane še na svetu? Česa naj še upam? Sramote, posmeha in ječe.

Stara Golobovka iz naše vasi je bila nocoj pri meni. Smrtno me sovraži. Jeras ji je povedal vse, kar ve o meni, tudi svojemu bratu me je izdal. Ta je zakotni pisatelj v mestu, štev. 17.

Golobovka me bo jutri naznanila. Vem, da bo res storila to, da ne grozi le tja v en dan. Gotovo bo storila to. Zato sem sklenil, da odidem s tega sveta, kjer nisem našel prav nobene sreče in kjer ničesar drugega nimam pričakovati več ko posmehovanje in ječe.

Kdo ve, kako je tam na oni strani.

Predno pa pojdem, hočem olajšati svojo vest, ki me je šestokrat mučila in plašila. Zato sem kratko pred svojo smrtjo zapisal te vrstice. Vse, kar je zapisano, je res. Sedaj pa storite, kar hočete, jaz se odpravljam. Rudolf Meden.

Colnarjevi.

Colnar je dolgo ležal v mestni bolnišnici. Do tega časa so njegovi živci še vzdržali, sedaj pa so mu odpovedali.

Nekoč je zamrmral:

»Zakaj je tako svetlo? Zakaj je okno tako nizko, da lahko pogledaš skozi? Zakaj stoje cvetlice na mizi?«

Sprva ni mogel k sebi. Da, večkrat je rekel:

»Domov bi rad!«

Toda s tem ni mislil na Colnarjevo hišo, mislil je na kaznilnico. Tesno mu je bilo v svojih bodbah, želel si je nazaj v svojo celico.

Stari učitelj je bil edini, ki mu je zdravnik dovolil obisk. Vse drugo je bilo za bolnika še pretežavno.

»Gospod učitelj,« je rekel bolnik, »morebiti sem bil pa le jaz, ki je s Katrico storil tisto! Razkačen sem bil nanjo. In zelo pijan sem bil. Morebiti sem pa le bil! Vsa ta leta sem premišljeval o tem!«

»Nisi bil ti!« mu je odločno rekel učitelj. »In skoraj te sodnija oprosti.«

Bolnik se je slabotno nasmehnil.

»Oprosti — po devetih letih ječe? To je lepo. Smejati se mora človek!«

Za Holandsko pridejo Združene ameriške države z 58 grami na osebo. Nato Anglija in Belgija.

Kobilice na Ruskem.

Letos so obiskali notranjost Rusije roji kobilic, kakor jih tamkaj še niso videli. Iz celih vasi je moralo pobegniti prebivalstvo. Polja v obsegu več kilometrov so oglodana do gole zemlje. Med ljudstvom vlada veliko razburjenje radi groznega pojava. Več drž. kolhozov so uničile kobilice in večim gubernijam grozi lakota, ako jim ne bo priskočila vlada pravočasno na pomoč. Oblast je odposlala v vsej naglici nad sovražnika celo

Dijaški dom v Ptuj sprejema v bodočem šolskem letu gojence, katerim nudi popolno oskrbo, nadzorstvo pri učenju, pouk v glasbi in petju ter dobro vzgojo. Celoletna hranarina znaša 5000 Din, plačljiva v mesečnih obrokih. Vsa potrebna pojasnila daje vodstvo Dijaškega doma; na željo se prospekt dopošlje takoj po pošti.

Ali mislite, da iz cele Jugoslavije naročijo blago od Stermeckija radi osebe ali imena? Ne, ampak zato, ker ima dobro in poceni blago in kdor še v Trgovskem domu Stermecki — Celje ne kupuje, mu priporočamo, da naj poizkusi.

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastonj.

Vlom pred 3000 leti.

V egiptčanskem oddelku angleškega muzeja so predane javnosti najdbe, katere so odkrili zameniti angleški raziskovalci v grobu faraona Tutanchamona. Fotografirali so prstne odtise, ki so stari okroglo 3000 let. Howard Carter, ki je svojčas vodil iskopavanja v Egiptu, je prinesel fotografije odtisov iz Egipta v London in jih je pustil v muzeju s popisom opazovanj pri najdbi kraljevega groba.

Podzemeljsko grobišče, v katerega je bil pokopan nesrečni mladi farao z vsem veličastvom in sijajem, je bilo nekaj let po pogrebu obiskano od skru-

nilcev grobov. Vlomilci si za svoj obisk niso izbrali dragocenega nakita, ker ta je bil skrit v krsti in za nje nedostopen, ampak olja in mazila, ki so bila v tedajšnjih časih neizmerno veliko vredna, in katera so dajali imenitnikom seboj v grobe v dragocenih posodah. Na teh posodah za olje in mazila so pustili tatovi prstne odtise. Carter je posnel s pomočjo egiptčanske policije te odtise, ki so bili izsledeni po 3000 letih in so ravno tako sveži, kakor bi se bil kdodanes dotaknil posod.

Na podlagi teh prstnih sledi si je mogoče ustvariti čisto pravilno sliko o vladarju, ki je bil zagrešen pred 3000 leti. Skrunilci grobov so vdrli v grobnico skozi postranski hodnik, katerega so razbili. Prinesli so seboj velike mehe, v katere so vlili iz svetih posod ukradeno olje. Nekaj teh mehov so pustili tatovi v naglici pred izhodom. Iz tega dejstva se da sklepati, da jih je nekdo v zadnjem trenutku pri delu zmotil in prepodil. Posode z olji so bile postavljene v grobnici na 2½ do 3 m visokih podstavkih. Da so zamogli vlomilci do njih, so nagromadili razne predmete, katere so slučajno našli po grobišču. Nekateri lopovi so morali biti ravnokar zaposleni z jemanjem posod s podstavkov, ko je došlo do vznemirjenja. Nekaj prej omenjenih predmetov so našli pri odkritju grobnice po tleh polomljenih in križ-kraž razmetanih.

Henko

Henko Henkeljeva soda za pranje in čiščenje je za namakanje perila potrebno. Henko raztopi umazanino ter vam prihrani vso ostalo predpranje. Pazite vedno na naziv in omet z znakom leva.

pa je dne 18. julija 1913 v bolnici v Gradcu, od koder je bil prepeljan na groblje rojstne župnije.

Gimnazijo je dovršil v Mariboru z odličnim uspehom. Klasično filologijo in slavistiko je študiral na Dunaju in je bil nato domači učitelj pri grofu Brandisu v Mariboru. Z letom 1868 je začel poučevati na javnih srednjih šolah. Telesno je bil sicer šibek, duševno pa orjak, jezikoslovec prvega reda. Poznal je korenito klasično filologijo in slavistiko. Poleg svojih gimnazijskih predmetov se je bavil intenzivno z indijsko-iransko filologijo. Poznal je orientalske jezike kot malokdo med Slovenci. Za znanstveno spopolnitev v tej stroki je še kot nad 40letni mož študiral v Berlinu in na Dunaju indijski jezik ter je napravil leta 1883 sanskritski izpit.

Prof. dr. Karel Glaser.

Vsak stan, kakor tudi vsak posameznik, je dolžen doprinesiti za zgradbo doma svojega naroda primeren del. Ta pa je odvisen od duševnih in telesnih zmognosti dotičnika, od njegovih gmotnih razmer in tudi od stanu, kateremu pripada.

Izobraženstvo, ki razpolaga z dovoljnimi gmotnimi sredstvi in je neodvisno, bi moralo izvrševati najtežje naloge. Ostali razumniki, posebno od države plačani uradniki, učitelji in drugi imajo najtežje stališče z ozirom na javno delovanje. Tej vrsti pripada tudi mož, kateremu so posvečene te vrstice, prof. dr. Karel Glaser, ki je skoraj med pozabljenimi rodoljubi slovenskega naroda, pa je bil velik in vnet vzgojitelj in učitelj naroda z besedo in knjigo.

Karel Glaser je bil rojen v Hočah pri Mariboru dne 3. februarja 1845, umrl

armade, ki so oborožene z metalci plamenov. Vojaštvo je v ogroženih pokrajinah noč in dan na delu in vendar se mu ni posrečilo, da bi bilo ustavilo val koblic. V znanstvenih krogih si belijo glave, odkod ti milijarde in milijarde broječi roji, ki so prodrli že do sosedne Poljske. Ruska sovjetska vlada je dala nalog posebni komisiji, ki naj dožene izvor te nadloge, da bo Rusija za bodoče boljše pripravljena za slučaj ponovne kobilične poplave.

Morske globine.

Ako bi pogreznili najvišje gore na svetu v morske globine, bi jih presegalo morje na

Vsi so čakali, kdaj povpraša po svojih ljudeh.

Ni povprašal. Zato je nekega dne rekel stari učitelj:

»Dragi prijatelj, poslušaj me sedaj! Ali si ne moreš misliti, da žive ljudje, ki hrepene po tebi, ki bi te radi obiskali? Ali si moreš misliti, kdo so tisti ljudje?«

Colnar je odbijajoče zamahnil z roko.

»Ne, ne, tega si ne morem misliti!«

»Prijatelj, jutri te obišče tvoja žena — Ana.«

Bolnik se je pognal kvišku v postelji.

»Potem uidem . . . Potem uidem nazaj v kaznilnico! Potem moram domov!«

Zdravnik je pripravljen stal ob strani. S težavo sta pomirila bolnika, da je spet legel v posteljo. Nenadoma se je glasno zasmel.

»Kako sta abotna! Ana! Ali ne vesta, da je Ana čista ženska, da ne bo hotela imeti nobenega opravka s takim malopridnežem, s kaznjencem, kakršen sem jaz?«

Drugi dan je prišla Ana. Povedala je zdravniku po svoji mirni, pa odločni navadi, da se sedaj ne bo dala več zadržati.

In tako je stopila k postelji svojega moža.

Mož jo je srepro pogledal.

»Dober dan!« je rekla.

Sedla je na stol pri postelji in prijala njegovo roko. Čutila je, kako mu je plala kri v žilah, kako so se mu prsi vzdigovale in padale v težkem dihanju. Njegove oči so boječe bežale pred njo, se uprle skozi okno, kakor da bi od tam pričakovale rešitve. Proč si je želel! Na prosto!

Ganjena ga je opazovala. Lepi kodrasti lasje so se umaknili sršavi, osiveli kaznilniški lobanji, brade ni imel več, sivo strnišče je stalo okrog njegovih ust in brade. Colnar ni več dovolil, da bi ga brili; hotel je zopet dolge brade in dolgih las. Prej naj bi ga nihče ne smel videti. Sploh pa si ni mogel misliti, da bi še kdaj prenesel poglede drugih ljudi.

Držala je njegovo roko v svoji in jo rahlo stiskala. Ni ji je odtegnil; toda počivala je v

Želel je dobiti kako orijentalistično profesuro, pa mu se ni posrečilo. Napisal pa je o tej snovi mnogo znanstvenih razprav, informativnih člankov v nemškem in slovenskem jeziku, kar je hvalevredno zabeležil v slovenskem biografskem leksikonu Grf. Pripravil je tudi zelo obširno gradivo za zgodovino slovenske književnosti, ki jo je izdal.

Kljub temu marljivemu učenjaškemu delovanju se je moral nad polovico svojega delovnega življenja zadovoljiti na manj važnih srednjih šolah bivše Avstrije. In kaj je bil vzrok? Njegov kremeniti narodni slovenski značaj, katerega ni nikjer zakrival! To je bilo posebno nevarno v prvih letih njegovega službovanja od leta 1870 do 1880. Po kratkotrajnih službah v Leobnu, Celju in Ptujju je prišel leta 1874 na nižjo nemško gimnazijo v Kranj. Tam je bilo takrat še dokaj nemškutarije. Zelo so pogrešali dober slovenski pevski zbor. Ker je bil prof. Karel Glaser tudi izobražen v petju in glasbi, je osnoval s svojim drugom prof. Škabernetom moški pevski zbor ter z njim hitro dosegel lepe uspehe. Nastopil je pri teoforični procesiji s svojim zborom, kar je mogoče delovalo na ljudstvo tudi v narodnem pogledu.

S tem se je pa iznova zameril ponemčevalnemu avstrijskemu režimu in sicer z dvojne strani: ker je namreč bil pevski zbor v narodnem oziru odločno slovenski in preveč demokratično sestavljen. Profesor Glaser ni gledal na stan in suknjo, temveč je iskal le sposobne pevce tudi med obrtniki in delavci. Zato je bil kot državni nevarni panslavist službeno prestavljen v Vidno v Šleziji.

Treba je vedeti, da so bila učna mesta v Šleziji in Bukovini takrat za Slovence — kazenska mesta. Glaser je bil žrtev nemškega terorja. V Kranju je priobčil v izveštvju za šolsko leto 1876 razpravo: »Odlomek slovensko-francoske slovnice.« Krivična premestitev je seveda vplivala na njegov blagi značaj. Bil je človek blagega srca in finega ču-

Dr. Janko Pihlar
specialist za notranje bolezni
Maribor, Prešernova ulica 2
ordinira redno vsak delavnik od
8. do 12. in od 2. do 4. ure.
Ob nedeljah in praznikih ne ordinira.

stva, kar se je opazilo tudi v šoli. On ni imponiral s strogostjo, pač pa z dobroto srca, kar so njegovi učenci vedno uvaževali in priznavajo še danes, dasi je že 20 let v grobu.

Prof. Glaser je bil eden od onih mnogoštevilnih Slovencev, katere je stara Avstrija ošabno prezirala. Z gorjupom jih je odpravljala! Še le po letu 1880 so to pri prof. Glaserju skušali vsaj deloma popraviti, ko je bil prestavljen na državno gimnazijo v Trst, kjer je ostal do leta 1900. Kot vpokojenec je živel v Gradcu, Ogrskem Brodu na Mor., kjer je bil ravnatelj zasebne židovske nižje gimnazije, in nazadnje v Hočah.

Te vrstice naj bodo skromen spomenik vrlemu slovenskemu možu za 20-letnico njegove smrti. Dal je svojemu narodu vse, kar je mogel. I. G.

★

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo dne 23. t. m. bo pri nas nekaj izvanrednega. Hej, Vana, kaj pa bo neki? Tonč: »Ali še ne veš? Amerikanci pridejo. Iz Amerike pride rodoljub in prinese vse polno denarja, to je dolarjev.« — »Eh, dosti že ne bo mogel prinesiti sam.« — »Veš, saj ne pride sam, ampak v spremstvu pritlikavca, pet pedi velikega človeka, in pa zamorec pride z njim.« — Saperlot, potem pa bo že nekaj. In konec krize bo najbrž potem tudi vsaj pri nas. Kam pa jo bodo ti Amerikanci najpoprej mahnil? Kje bi jih bilo najboljšje počakati? — »Ti, Vana, ali res ne veš, kaj bo? V dvorani g. Pergerja bo tomaževski pevski zbor ta dan nudi veliko smeha in zabave. Vprizorili bodo kar tri igre na en dan: »Snuhače«, komičen prizor s petjem; veseloigro »Rodoljub iz Amerike« s petjem v treh dejanjih, ter spevoigro »Srce in denar« v 1 dejanju. Snuhači, že sam naslov nam pove, da bo to nekaj veselega. Ro-

doljub nam bo pa sigurno kaj dolarjev podelil, ker pride iz Amerike. Kdor se bo prej porulil za vstopnice in bo bolj v ospredju v dvorani, bo dobil več dolarjev. Igra »Srce in denar« pa je bolj resna. Videti jo morajo vsi, zlasti na novo pečeni zakonski pari, ter tudi oni, ki majo veselje do tega stanu, pa od daleč gledajo vanj. Torej bo ta prireditev prav prišla vsakomur, kakor tistemu, ki se rad smeji, tako onim, ki so bolj resnega obraza. Posebno pozornost pa bo vzbudil in napravil na vse udeležence 5 pedi velik ameriški močitelj, ki namerava pozdraviti vsakega od največjega do najmanjšega. Pisal je, da spleza na mizo, če bo polna dvorana, in da se od tam predstavi. Zamorca videti je tudi redko, ta dan boste videli vse to. Pred in po igri zapoje tudi pevski zbor. Jurjevčani, obeta se nam ta dan velik spored in obilo zabave. Noben naj ne ostane doma. Pokažimo, da nam je pri srcu ljudsko izobraževalno delo. Na prav veselo svidenje!

Frankolovo. Kakor vsa katoliška prosvetna društva, je bilo tudi naše prosvetno društvo »Slomšek« dne 21. februarja t. l. oblastveno razpuščeno. 553 knjig je bilo zapečatenih. To lepo število knjig jasno in odločno pokaže delo in moč naše mladine. Na odru se naša mladina za časa društvenega razpusta ni pokazala. Pa ta naša mladina ni spala med tem. Oklenila se je svoje nebeške matere Marije. Mogočen odmev daleč na okoli je dal Marijanski tabor na Gojki. Tu je naša fantovska mladina pred svetom manifestirala za ideje velikega Slomškega in nepozabnega dr. Janeza Kreka. Tej mladini, ki se bori za tako vzvišene ideale, je bila skazana pravica. Prejšnji teden je bilo naše prosvetno društvo »Slomšek« zopet oblastveno dovoljeno. Mladina, sedaj pa na plan! Slovenska knjiga, pojdi zopet med naše ljudi! Fantje, dekleta, povejte vsemu svetu, da dobro razumete besede onega, ki smo ga izbrali kot voditelja: »Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do prave zveličanske narodne omike!« V nedeljo dne 23. julija bo sestanek ob 3. uri popoldne v Društvenem domu, kjer bomo podali smernice našemu bodočemu delu.

Št. Andraž pri Velenju. Tukajšnje Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 23. julija, ob 3. uri popoldne v Društvenem domu

njeni čisto brez življenja, kakor ohromela, ali kakor roka mrliča. Nato je Ana vstala.

»Nočem te mučiti, Štefan. Hotela sem ti le reči, da nikoli niti eno minuto nisem verjela v tvojo krivdo in da te imam še vedno tako rada kakor prej.«

Tedaj je naglo segel po njeni roki.

»Ali je to — ali je to res?«

Upiral je oči v njo.

»Res! Sedaj pojdem. Odslej bom prišla vsak dan zopet, dokler ne boš šel z menoj domov.«

Sklonila se je nad njim in ga poljubila, ki je nepremično ležal v postelji. Nato je hitro in tiho odšla.

Drugi dan ji je sam od sebe dal roko. Govoril tudi ta dan skoraj nič ni, toda na njegovem obrazu je počival tisti sij odrešenja, ki ga opazimo pri bolnikih, pri katerih so se poleg hude bolečine.

Tretji dan jo je potegnil na svoje prsi.

In četrti dan je hotel iti domov.

Hudo ga je pretreslo še, ko je zopet zagledal svojega sina. To je bilo še v bolnišnici.

»Tako velik in tako lep!« je rekel ganjen in plašno gledal sina.

Nekaj časa so morali še odložiti. Zdravnik mu je dal še okrepčilo.

Nato pa so se v velikem avtu peljali domov.

Ko so prispeli v domačo vas, si je Štefan Colnar zakril oči z roko; tudi v hišo so ga morali peljati tako, da je imel zaprte oči. Ni mogel pogledati.

In skoraj so ga spravili v posteljo.

Po vasi se je hitro razširila govorica, da se je Colnar vrnil domov. Toda nihče ga ni videl, tudi posli ne. Ostal je v svoji sobi. Žena mu je stregla, sin in stari učitelj sta ga obiskovala. O gospodarstvu, o velikem načrtu, po katerem naj bi se izkoristil zdravilni studenec in ki je sedaj že dozorel, vzel Colnarjevim z ram vse breme ter jim obetal veliko, varno bodočnost, s Štefanom Colnarjem ni bilo mogoče govoriti. Vsem ta-

najbolj globokih mestih za 2000 m. Po stoletnih naporih je vendar uspelo, odkriti južni in severni tečaj, in prodreti v višino, v takozvano stratosfero, in sedaj delajo na vso moč, da bi premagali najvišjo goro na svetu, Mont Everest v pogorju Himalaja v osr. Aziji. Skrivnosti na najglobokih mestih morja pa bodo kljubovale človeški radovednosti še bogznanj kako dolgo. Največje globine Tihega ali Velikega Oceana so zmerili pri vzhodni obali Japonske 8500 m, pri otoku Guam 9600 m, ob vzhodni obali Filipinskih otokov 10.800 m. Med južnim tečajem in Ognjeno zemljo (ob

»Dva bregova«, dramo iz življenja beračev v treh dejanjih. Sodelujeta pevski in tamburaški zbor. Vstopnina običajna. Vsi domačini in sosedje vladno vabljeni!

Tromarje pri Celju. Tukajšnje prosvetno društvo, ki je šele pred kratkim nabavilo nove kulise, vprizori v nedeljo dne 23. julija, ob pol štirih popoldne v prostorih g. Čekovina znano igro »Dve nevesti«, šaloigra v treh dejanjih. Med odmorji igra društveni tamburaški zbor. Pridite vsi!

Asfaltno jezero.

Velik potres na otoku Trinidad (pred južno Ameriko), ki je zahteval toliko človeških žrtev in je napravil mnogo materijelne škode, predvsem v pokrajinah za pridobivanje surovega olja, je zopet obrnil pozornost na otok. Trinidad je namreč na celem svetu najbolj bogat na asfaltu. Pretežni del celotnega asfalta, ki pokriva ceste vsemest, prihaja iz Trinidada.

Asfalt na Trinidadu tvori veliko je-

zero, ki ima v obsegu 3 angleške milje. Ako ga opazujemo iz večje daljave, sliči s svojim gladkim in temnim površjem mirnemu, zelo globokemu jezeru, ki se sploh ne giblje. Če se mu pa približaš, vidiš, da nimaš pravzaprav pred seboj jezera, ampak temno, gladko in na videz trdo maso.

Na površini tvori asfaltno jezero debelo in odporno skorjo. Ako ni preveč vroče, je mogoče jezero počez prekorkati peš.

Trinidadski asfalt pridobivajo čisto enostavno na ta način, da odstranjujejo zgornjo trdo skorjo na jezeru, jo drobijo na manjše kose in odvažajo. Asfalt na Trinidadu je čist in je kljub dolgotrajnemu prevozu v vse dele sveta zmožen na svetovnem trgu vsake konkurence. V Evropi je dobiti asfalt edino le v Neuchatelu v Švici. Ta asfalt pa nikakor ni v čistem stanju, ampak pomešan z apnenecem. Potrebna so vsa mogoča postopanja, predno je evropski asfalt za na trg.

Remšnik. V soboto dne 8. julija 1933, okrog pol šestih zjutraj, ko so zajutrkovali, je začelo goreti pri Kolečniku. Zenske so že zgodaj zjutraj zanetile v krušno peč, da bi spekle kruh. Moral pa je biti usoden slučaj, da se je vnela od dimnika streha in je do tal pogorela stara hiša, v kateri je bila že dolgo let gostilna. Sreča, da so imeli ravno zidarje in slikarje pri hiši ter da je bilo pohištvo in gostilniška oprema večinoma na prostem. Vendar je še dosti ostalo v hiši plamenom kot žrtev. Dobro, da je bilo dosti delavcev pri hiši, ki so pridno branili novo zidano poslopje in kovačijo. Dostič vredni ste bil tudi lipi, ki sta zabranili plamenom, da se ni kovačija vnela. Poslopje je bilo zavarovano okrog 20.000 Din, škoda pa je veliko večja. Št. Florijan, varuj nas vsega hudega!

Dravski dvor. V ponedeljek popoldne okrog 3. ure se je vtila po Dravskem polju piana, ki je povzročila ponekod tudi škodo. n. pr.: v Starošineh je toča deloma uničila mlado koruzo. Na Dravskem dvoru je udarila strela pri posestniku Josipu Turku, uničevala nekaj časa po stanovanju in končno zginila v zemljo. Požara ni povzročila, pač pa so bili stanovalci hudo prestrašeni. Sploh je letos mnogokrat slišati, kako udarja strela.

Sv. Martin pri Vurbergu. Prisrčen sprejem so napravili domačini in okolišani novomašniku g. Francu Pečarju. Globoko veselje je vladalo od dupleškega mostu, kjer ga je čakala množica, pa do doma. Prvo sv. mašo je novomašnik daroval v nedeljo dne 16. julija v domači farni cerkvi.

Jarenina. Ni še dolgo, kar so Jareninski zvonovi zapeli in naznanjali žalostno vest, da je neusmiljena smrt ugrabila mlado ženo Franciško Ploč, posestnico v Vukovskem dolu. Še mlada žena in mati je po kratki in mučni boleznini zapustila dragemu možu tri majhne otročičke. Bila je vneta častilka Matere božje ter

vzgedna žena v izpolnjevanju verskih dolžnosti. Ljubi Bog ji naj bo plačnik!

Zgornja Sv. Kungota. Dne 10. t. m. je organiziral naš vlč. g. župnik Francišek Magdič romanje k Devici Mariji v Puščavi, da si po nebeški Kraljici izprosimo božjega blagoslova in pomoči. Naša dva vrla avtopodjetnika gg. Franc Senekovič in Rudolf Smonig sta peljala 36 oseb iz naše župnije ter deloma še iz Spodnje Sv. Kungote in Svečine. V romarski cerkvi sta darovala g. domači župnik in g. župnik Vincenc Kraner iz Spodnje Sv. Kungote sv. mašo. Ob povratku smo si ogledali moderno tehniško čudo, falsko elektrarno. Prelep je bil ta romarski izlet, za to bo ostal vsem udeležencem v svetlem, trajnem spominu!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V naši župniji nove maše sicer niso prevelika redkost, toda letos je nas doletelo posebno odlikovanje: dva sinova naše fare bota pristopila k oltarju Gospodovem. Prvega novomašnika, g. Ivana Križana, smo že slovesno sprejeli v nedeljo dne 9. t. m., ga spremili v cerkev in po slovesnih litanijah dobili njegov prvi blagoslov. — Zadnje dni se nam je vreme zboljšalo, zato pa so nas takoj začele strahiti strahote iz prejšnjih let: v četrtek zvečer ob večni luči je v Župeči vasi bila naenkrat v plamenih lešena in a slamo kriča koča Ignacevih ali Lampretovih; naslednji dan opet, dne pa se je začel valiti gost dim iznad škedenja in gospodarskega poslopja Emeršiča v Spodnjem Št. Lovrencu, kjer so mu zgoreli tudi vsi gospodarski stroji. Na srečo so gasilci v obeh slučajih ogenj omejili, a kaj bi lahko bilo ob hudem vetru! O vzrokih požarjev doslej še nič gotovega ni znano.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 5. julija so prav žalostno zapeli zvonovi naše župne cerkve, katerim so se pridružili zvončki treh kapelic, in so naznanjali, da se je preselil v večnost blagi krščanski mož Franc Štebih, posestnik v Peršetincih. Bil je vzoren gospodar, iskan zidar, skrben oče in zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Rad je pomagal stiskanim in siromakom, obresti ni tirjal, ker se je zavedal, da bo prejel plačilo od Očeta nebes in zemlje. Po zimi in spomladi, nekako sluteč bližnji svoj konec, je večkrat govoril svoji ljubljeni ženi in hčerki, da bo moral letos umreti. Vedel

koncu južne Amerike) počiva pogreznjeno v morje pogorje, ki je bilo v pračasih visoko 9000 m.

Stolp samomorilcev.

Najvišji nebotalnik v Njujorku se imenuje State Building. S stolpa tega poslopja se je vrglo v globočino tekom zadnjih 4 tednov 27 oseb. Omenjeni stolp je obiskovalcem na razpolago kot razgledna točka, katero poseba dnevno na tisoče oseb. Kakor ji videti, vpliva stolp privlačno na samomorilce. Zakupniku stolpa, ki je že postal bogat mož, je naročila policija, da je moral postaviti ob ograji stolpa na štirih mestih stražnike, ki

kim rečem se je bil preveč odtujil. Sem in tja je boječe pokukal skozi okno, pa se hitro umaknil, če je le količkaj zavohal človeka.

Nekega dne je zagledal na dvorišču starega lovskega psa.

»Pa vendar ne more biti to moj tref?«

»Seveda je,« se je nasmehnila Ana, »tvoj stari tref je! Miloščino mu še dajemo. Trinajst let ima že sedaj.«

»Trinajst let,« je zamrmral Colnar, »kako hitro mine čas!«

Pes je začel praskati po vratih. Priplazil se je bil za gospodinjo.

»Le pridi, tref! Pogledj, to je tvoj gospodar! Daj mu šapo!«

Pes je prišel bliže, ovohal svojega gospodarja od vseh strani; dolgo časa in natanko ga je ovohaval. Ali so se v njegovi pasji duši res vzbudili že zdavnaj zabrisani spomini na lov? Naenkrat je začel tresti s svojim kratkim repom in je dal svojemu gospodarju šapo. —

Mračni, tihi, zimski večeri. V svojo spalno suknjo zaviti je sedel Colnar v mehkem stolu in

se je čudil, kako silno se je zasukala njegova usoda. Sedaj bi ne maral nazaj v kaznilnico; v blagodejno topli sobi ga je sedaj izpreletela ledena zona, če je le pomislil na tisto strahotno hišo. Kako bi le mogel živeti tam!

Colnarjeva hiša je bila velika, bolje in premožnejše opremljena kakor druge kmetske hiše. V njej je bila marsikatera udobnost, ki bi jo v navadni kmetijski hiši zastoj iskal. Celo kopalnico so imeli v prvem nadstropju.

Tja doli, kjer so delali posli in kjer so pacijenti njegovega sina prihajali in odhajali, Colnar nikoli ni prišel. Njegova žena je bila skoraj celi dan pri njem, in stara, mrtva ljubezen se je zopet prebudila in zavila oba s tiho, spokojno srečo.

Pes je celi dan ležal pri peči in stari učitelj je prihajal vsak dan. In tedaj je bilo Colnarju posebno prijetno pri srcu in rad je slišal, če mu je učitelj povedal, da mu brada in lasje prav lepo rastejo in da bo skoraj treha brivca, ki bi napravil malo reda v tej divjavi.

Tudi jed mu je bila spočetka preveč težka.

je, da je bolezen, ki mu je zadnja leta razjedala njegove čile moči, dozorela in z njo tudi sam. Tri mesece je bil priklenjen na bolniško posteljo, hudo je trpel, a tarna ni. Vdan v voljo božjo in previden s sv. zakramenti nas je zapustil v 43. letu svoje starosti. Pogreb se je vršil dne 8. julija ob obilni udeležbi sorodnikov, znancev in prijateljev, ki so prihiteli od blizu in daleč, da spremijo blagopokojnega k večnemu počitku. Ganljive poslovnice besede ob odprtem grobu je govoril brat Jožef. Počivaj v miru, dragi Franček, in na svidenje nad zvezdami! Žalujoci ženi in hčerki pa naše iskreno sožalje!

Središče ob Dravi. Preteklo nedeljo se je pri nas zgodilo več nesreč. Pri neki tekmi sta se dve dekleti močno vrezali s srpom, ena v roko, druga pa v nogo. Neki fant se je močno ponesrečil pri dirki. Očitno je, da je nedelja Gospodov dan. Ljudje tožijo, da je hudo, a ališalo se je še ob treh ponoči petje in nemir iz veselilnih prostorov. Zalostno je, da starši puščajo otroke pozno v noč na plesišču, in to celo brez nadzorstva. Slabi vzgledov nikjer ne manjka, posebno pa ne ob takih prilikah. — Posestniku Martinu Šavora je neznan uzmovič pri belem dnevu odnesel 2500 Din. Okraden je prodal dva konja, da bi si kupil sedaj enega močnega, tako pa nima sedaj ničesar, ne konja in ne denarja.

Hajdina pri Ptuj. Zadnji teden je blagoslovljena zemlja, njiva božja, sprejela v svoj objem dva cveta človeškega življenja in sicer enega utopljenca in eno učenko II. razreda hajdinske šole. Utopljenec je Josip Leončič, doma iz Cirkovljan v Medjimurju, ki je v Mariboru kot plesarski vajenec pri pleskanju dravskega mostu padel v deroče valove in 10 dni potoval sam sameat svojo zadnjo pot do groba na hajdinskem pokopališču. Le dobrih 17 let je imel, pa je moral zapustiti svet in svoje ljudi, ki so prišli z bridkimi solzami kropiti njegovo počivališče. Učenka pa je iz družine Petek-Kiselak v Slovenji vasi. Letos na Alojzijevo je prvič njeno srčce prešlo presv. evharistično Srce Jezusovo. Žal, da se je bolezen njena tako tajno razvijala, da je odšla v večnost brez sv. Popotnice. Sicer pa je imela ona in njeni roditelji skrb za to dolžnost, saj so že vse potrebno pripravljali in mala bolnica je celo naročevala, kako ji

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.—. Obsega 100 izbranih pesmi.
2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 26.—. **Venec sv. pesmi in Molitev**, vez. v eni knjigi Din 30.—.
3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.
4. **Jezus, blagoslovi nas!** (Slomšekove blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. **Kvišku srca** (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejšje in starejše, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

naj prinesejo podobice, ki jih je v šoli od g. župnika dobila, in naj ji dajo te spominke tudi seboj v grobek, kjer bo spančkala do dne vstajenja, njena duša pa bo, tako je rekla, molila za vse pri Bogu. Cveta dva, zvenela sta, a pri današnjih težavah življenja imata samo dobiček: iz nemira sveta sta se preselila v domovino miru!

Sv. Barbara v Halozah. Dne 6. julija nas je zapustil in v Gospodu mirno zaspal Jožef Petrovič, po domače Hrastinski Jožek, posestnik v Poharju, v 75. letu svoje starosti. Rajni je bil vnet častilec presv. Srca Jezusovega in Marijinega in član raznih cerkvenih bratovščin. Bil je dolgoleten naročnik naših kršćanskih časopisov »Slovenskega gospodarja«, »Glasnika presv. Srca Jezusovega« itd. Mnogokrat je tudi poromal k Mariji Bistrički na Hrvaško in na Svete gore. Pokojni Jože je bil v sorodstvu z umrlim vlč. g. župnikom Andrejem Podhostnikom na Rečici in z umrlim dijakom Jožefom Petrovičem, ki je bil v salezi-

janskem zavodu v Veržeju, a mu je nesrečna jetika prerano pretrgala nit življenja. Kot stric nadarjenega dijaka je vedno žaloval za njim ter želel, da bi skoro tudi on šel za njim. Prošnjo mu je Bog uslišal ter ga poklical v boljšo domovino, kjer ni trpljenja in žalovanja. Pogreb blagopokojnika se je vršil dne 8. t. m. ter se ga je udeležilo veliko število ljudi. Domači vlč. g. župnik Grobler mu je pri odprtem grobu govoril v zadnje slovo; opisal je nam blagega pokojnika in nas vzpodbujal, da posnemamo to, v čemer nam je bil zgled. Dragi Jože, počivaj v miru! Dobra dela, ki si jih storil, zlasti to, kar si storil revežem, naj ti ostanejo v večno plačilo!

Zavrč. Dne 14. t. m. je bil pokopan na pokopališču na Pobrežju pri Mariboru g. Anton Križ, bivši nadučitelj v Zavrču. Pokojnik je vzgojil tekom svojega 41letnega službovanja dve završki generaciji. Bil je vesten in dober učitelj in vzgojitelj. Vsled svojih zmožnosti v gospodarstvu, posebej v vinarstvu, je usmerjal pouk v šoli vedno v praktično smer in tako dajal svojim učencem podlago za gospodarski napredek. Njegova vesela narava ga je v kljub šibkemu zdravju v mladosti ohranila do visokih let. Po dolgotrajni boguudani bolezni je opešal in zatisnil trudne oči. V imenu njegovih bivših šolarjev se mu je na grobu zahvalila v lepem govoru predsednica Marijine družbe iz Zavrča, gđ. Terezija Belšak iz Turskega vrha. Ohranimo blagega pokojnika v častnem spominu!

Konjice. Dne 1. julija je vozil Jožef Pristovnik, stanujoč na Vrhovljah pri Konjicah, seno iz Slov. Bistrice. Da bi, peljač se, lažje vodil konje, se je vsedel pred voz na oje. Toda nesreča nikoli ne počiva. Nenadoma je omahnil ter padel pod težko obložen voz. Kolo mu je šlo preko prs ter mu jih popolnoma zdrobilo; nesrečnej je na mestu izdihnil. Naj počiva v miru! — V Konjiški vasi je dne 8. t. m. umrl oče Peterlinek, ali po domače stari Suhač. Možu, kateremu je bila sv. vera najdražji zaklad, naj Bog da zaslužen plačilo! Žalujoci in nad vse pridni družini iskreno sožalje! — Krme imamo letos obilo. Tudi ječmen in pšenica se odlikujeta. Vinogradi in sadonosniki so slabši od lanskega leta, toda tudi s tem smo zadovoljni. Prosimo Boga, da nam vse to ohrani čez nevarno poletje.

Čez tri tedne pa je jedel že obilo in z veliko slastjo, ki je postajala vedno večja in se polagoma izprevrnila v lakoto.

In tako so se njegove moči krepile od dneva do dneva.

Ni pa ni tako spretno kakor ljubezen. In po ljubeznipolni spretnosti je Colnar okrevl.

Večkrat je zvečer stal pri oknu in gledal pozimske gore, ki so v mesečini tako kristalno blestele. Odprl je okno in globoko v se zajemal čisti zrak iz pozimskega gorskega sveta. In tedaj se je začela pretakati velika sreča po njegovi duši:

»Rešen!«

Starega učitelja najtežja pot.

Po noči, v kateri se je hudo boril in mučil sam s seboj, se je učitelj odpeljal v mesto — k Colnarjevemu zagovorniku. Ta je srčno pozdravil simpatičnega moža in rekel:

»Colnarjeva zadeva se razvija v dobro. Razprava se je obnovila in moja skrb bo, da bo vse hitro šlo. In potem bo ubogi Colnar zopet brez

vsakega madeža. Poskrbel bom tudi, da bo za trpljenje, ki ga je moral prestati, in za veliko škodo, ki jo je moral utrpeti zaradi devetletnega zavora pri svojem gospodarstvu, ki je prišlo skoraj na nič, prejel pošteno odškodnino, kolikor o odškodnini sploh lahko govorimo. Oh, ti nesrečni dokazi ovadbe, na katerih so zgrajene tako strašne obsodbe! Ta malopridni Jeras zaenkrat sicer trdi, da je bila le šala s to samoobtožbo, da bi dražil Medena. To pa mu ne bo nič pomagalo. Medenovo priznanje, ki ga je napisal pred svojo smrtjo, imamo; Jerasovo izžemanje je s pismeno denarno obljubo Medenovo dokazano, takozvani »protokol«, ki so ga vzeli presenečenemu zakonitemu pisarju Jerasu v mestu, je tudi predložen. Dokazana je Colnarjeva nedolžnost, dokazano je, da sta kriva Meden in Jeras. Seveda, kdo je resnični morilec Katrice Bogatčeve, je zavito v temo, tega nihče ne ve.«

Stari učitelj je sedel pred njim ves blede. S tresočim, komaj razumljivim glasom je rekel:

»Jaz vem, kdo je umoril Katrico.«

Konec sledi.

bi naj zabranili samomore. Kljub zastražanju je uspelo samomornim kandidatom, da so izvršili svoj namen. Skoro gotovo bo oblast za nekaj časa zaprla razgledni stolp, ker to odločno zahteva časopisje.

Prerokovanje iz kart.

Katra se je podala k prerokinji na karte. Prerokinja meša in premetava karte semintja. »Vaše zakonsko življenje je ogroženo«, oznanja iz kart, »vidim lepo rjavolasko, ki sledi liki senca vašemu možu in ga ne izpusti več. Vedno je poleg njega. Kamorkoli gre, povsod mu je za petami.« Katra je vzdihnila: »Uboga reval! Moj mož je namreč pismožna.«